

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45824

гр. София, 22.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110167442 по описа за 2022 година

на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА разглеждането на делото в открито съдебно заседание на 17.04.2024г. от 15:45ч.

Производството е по реда на чл.310 и сл. ГПК

СЪСТАВЯ ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Р. Х. Александрова – Ламидю е предявила искове по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ срещу Посолство на Република Турция в Република България за признаване за незаконно и отмяна на дисциплинарно уволнение, наложено с писмен акт № Z – 20108158-34983963 от 11.10.2022г. на посланик Айлин Секизкьок, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „административен секретар“, както и за заплащане на сумата от 21557,16 лева – обезщетение за оставане без работа поради уволнението за период от 6 месеца, считано от 11.10.2022г.

В исковата молба процесното уволнение се атакува с довод за неспазен срок по чл.194, ал.1 КТ и за неизвършване на вменените нарушения на трудовата дисциплина. Ищцата твърди, че рамките на изпълняваната от нея длъжност „административен секретар“ е имала задължения, свързани с подготовка на необходимите документи за представянето им в Министерство на външните работи с цел издаване на лични документи на служителите в Посолството. Служителите и членовете на домакинствата им имали допълнителни права в зависимост от това дали са чужди граждани и/или имат българско гражданство, поради което зададеният от ищцата въпрос относно гражданството на лице, на което предстои издаване на личен документ, бил свързан с изпълнение на служебните ѝ задължения и не представлявал

„действия срещу членовете на институцията и работодателя“.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът прави отвод за неподсъдност на делото пред български съд с позоваване на уговорена в чл.13 от сключения между страните договор подсъдност на спорове между страните във връзка с договора пред съдилищата в гр. Анкара, Република Турция. Отделно от това приложимото право в случая било това на Република Турция, като се позовава на клаузата на чл.13 от сключения между страните договор, съгласно която страните са направили избор на приложимото право – турското право, и на чл.8 от Регламент Рим I. Счита, че приложението на разпоредбите на КМЧП е изключено от Регламент Рим I. По същество оспорва исковете. Поддържа, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл.194, ал.1 КТ, като наказанието било наложено в предвидените срокове. При налагане на най – тежкото дисциплинарно наказание били взети предвид и предходни налагани на ищцата дисциплинарни наказания. При оценка на поведението на ищцата, за което било наложено дисциплинарното наказание, следвало да се има предвид чувствителният характер на информацията, с която ищцата борави във връзка с изпълняваните от нея служебни задължения, и потенциалните вреди, които могат да настъпят за работодателя. Искът по чл.344, ал.1, т.2 КТ оспорва и с довод, че трудовият договор е сключен като срочен, чийто срок е изтекъл, с който довод се оспорва и основателността на претенцията за присъждане на обезщетение за оставане без работа за периода след 31.12.2022г.

По въпроса за международната компетентност на българския съд :

Съдът приема, че е международно компетентен да се произнесе по спора. Действително в клаузата на чл.13 от сключения между страните договор, за който страните не спорят, че има характер на трудов, е уговорено споровете да се решават от съдилищата в гр. Анкара. В случая обаче съгласно нормата на чл.17, ал.2 КМЧП това споразумение за избор на съд е недействително, защото не е сключено след възникване на спора. При това съгласно нормата на чл.17, ал.1 КМЧП компетентен е българският съд, защото ищцата полага своя труд в Република България. Неприложим е РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1215/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, защото той е приложим поради това, че ответното посолство е на чужда страна, която не е държава – членка на ЕС.

По въпроса за приложимото право :

Съдът приема, че страните са уговорили приложимо право, като такъв извод следва от текста на клаузата на чл.15 от договора, която гласи, че по отношение на въпросите, които не са включени в договорите, се предприемат действия в рамките на Указ № 7/15754. В случая предвид обстоятелството, че се касае за трудов спор и ищцата е полагала труд в Република България, тя се

ползва със защитата, която ѝ предоставят повелителните норми на българското право – арг. чл.96, ал.1, изр.2, вр. ал.2 КМЧП.

Неприложим относно въпроса за приложимото право е Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I), на който се позовава ответникът, защото ответното посолство е на чужда страна, която не е държава – членка на ЕС.

С оглед горното на основание чл.43, ал.3 КМЧП съдът

УКАЗВА ответника – Посолство на Република Турция в Република България, да окаже съдействие при установяване на съдържанието на турското право в областта на трудовите спорове относно дисциплинарно наказание „уволнение“, като ПРЕДОСТАВЯ на ответника 1 – месечен срок, в който да представи препис от турския закон, който урежда правната материя, свързана с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и с решаване на трудови спорове по повод наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Разпределение на доказателствената тежест:

ОБЯВЯВА за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищцата е работила при ответника на трудов договор, по който ищцата е заемала длъжността „административен секретар“, както и че трудовото правоотношение е било прекратено с дисциплинарно уволнение, наложено с писмен акт № Z – 20108158-34983963 от 11.10.2022г. на посланик Айлин Секизкьок, както и че размерът на brutното трудово възнаграждение на ищцата за м.09.2022г. е в размер на 3592,86 лева.

В тежест на ищцата е да докаже, че е останала без работа за период от 6 месеца, считано от 11.10.2022г като УКАЗВА на ищцата, че НЕ СОЧИ доказателства, че е останала без работа за период от 6 месеца, считано от 11.10.2022г.

В тежест на ответника е да докаже, че ищцата е извършила нарушение на трудовата дисциплина, станало повод за налагане на процесното дисциплинарно уволнение.

По доказателствата:

ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи.

УКАЗВА на страните в едноседмичен срок да вземат становище във връзка с доклада по делото и да предприемат съответните процесуални

действия, като ги ПРЕДУПРЕЖДАВА, че при неизпълнение губят възможността да направят това по – късно освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

По искането на ответника за разглеждане на делото при закрити врати съгласно чл.136, ал.1, т.4 ГПК : Съдът намира искането за неоснователно, защото същото е мотивирано с вероятност за разкриване на информация, която може да се квалифицира като държавна тайна, а именно засягаща организацията и вътрешните процедури на дипломатическото представителство на Република Турция в Република България. Съдът приема, че предвид предмета на делото – трудов спор за законосъобразност на уволнение на служител, заемащ длъжността „административен секретар“ в Посолството на Република Турция в Република България, няма опасност от разкриване на информация, представляваща държавна тайна, като последната информация е дефинирана в списък Приложение № 1 към чл.25 от Закона за защита от класифицираната информация и информацията по делото не попада сред изрично изброения кръг обстоятелства, съставляващи държавна тайна.

НАПЪТВА страните към сключване на спогодба, към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщици по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законните представители, попечителите и пълномощниците на страните. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните, като им се връчи и препис от настоящето определение, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

НА ОТВЕТНИКА да се връчат служебно изготвени преписи от всички приложения към исковата молба във връзка с направените в отговора оплаквания, че някои от приложенията не са достигнали до ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____

